

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Bogen om Adler

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 15", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 15*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 , s. 120.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-boa-txt-shoot-id2f2ef733-431a-41ff-bb3e-e6ca5208ec3d.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 15

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Det viser sig saaledes, at Adlers første Tilsvær paa Øvrighedens N° 2 sofistisk eller tankeløst indeholder en Forrykkelse af hele hans første Standpunkt, idet han istedenfor det at være kaldet ved en Aabenbaring og at have faaet en Lære betroet, substituerer det: at være reddet paa en vidunderlig Maade. Ifølge hans egen autentiske Opfattelse (fra hvilken vi naturligviis ere berettigede til at argumentere, medens vi kun protestere den, naar den vil være en Forklaring af hans Første, da den ingen Forklaring er, men en væsentlig Forandring, og en væsentlig Forandring kræver sit kjendelige Udtryk i en afgjørende Form, hvilken ene er det Førstes Tilbagekaldelse): holder han sig til Bibelen, prædiker han Jesum, beraaber han sig paa Skriftord som Beviissteder, kort han er ganske som enhver Christen i Almindelighed, kun er han reddet paa en vidunderlig Maade. Men ergo: har han ifølge sin egen autentiske Opfattelse af sig selv, intet Nyt, ingen ny Lære at bringe, og har ei heller haft det. Confusionen ligger nu blot i, at han lader sit Første staae. Skal der være mindste ethiske Mening eller Alvor i Adlers hele Stræben: saa maa han tilbagekalde sit Første, og nøies med sit Sidste at være som alle andre Christne i Almindelighed, kun at han er reddet paa en vidunderlig Maade.